

VII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Bestyttelse for Varemærker.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de December 1879).

Det Spørgsmaal, som i Særdeleshed har været Gjenstand for Overveelse i Udvalget med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Ordning af Varemærke-Institutionen, er det, om Eneretten til Benyttelsen af et indregistreret Varemærke bør indskrænkes til en enkelt eller en enkelt Slags Vare, eller udstrækkes til alle de Varer, som den Paagældende strax eller senere maatte bringe i Handelen.

Det nævnte Spørgsmaal var ved Behandling i Landstinget af det i forrige Rigsdagssamling forelagte Lovforslag, om samme Gjenstand paa Tale i Anledning af Endringsforslag, der bleve stillede af Medlemmer udenfor det af det nævnte Thing i Sagen nedfattede Udvalg. Til 2den Behandling blev nemlig først af et enkelt Medlem (Dyenhøll) stillet det Endringsforslag til Lovforslagets daværende § 11, dets nuværende § 12, at i første Stykkes andet Punktum Ordene „for de samme Varearter“ udgaa (Landstingstidenden for 1878—79, Sp. 172.). Dette Endringsforslag blev forkastet med 23 mod 14 Stemmer (Sp. 218), men stilledes atter til 3die Behandling (Sp. 227) af 8 Medlemmer (Dyenhøll, Rump, Mourier-Petersen, Breinholt, P. Pedersen, Eriksen og Schlegel). Det blev imidlertid taget tilbage, men optoges (Sp. 257—58) af et Medlem (Clausager) og forkastedes ved Afstemningen med 27 mod 16 Stemmer (Sp. 260).

Efter hele Udvalgets Formening bør dette Forhold ordnes saaledes, at den Eneret, der ved et Varemærkes Indregistrering erhverves til dets Benyttelse, ikke bør kunne udstrækkes længere end til den ved Anmeldelsen med en generel Betegnelse angivne Slags Varer. Imidlertid tror dog Udvalget paa den anden Side ikke, at flere bør have Adgang til at erhverve Eneret til det samme Mærke, saaledes at den Ene har Eneret til at benytte det til visse Slags, den Anden til andre Slags Varer, men at den, som først har erhvervet Eneret til et

Varemærke for de af ham angivne Varer, bør have en Adkomst til at kunne inddrage flere Slags Varer under sin Eneret i Henseende til Mærkets Benyttelse ved herom paa et senere Tidspunkt, om han vil, at gjøre yderligere Anmeldelse til Registratur.

Ligesom det nemlig maa være Enhver, der under Afholddelse af de dermed forbundne Omkostninger har erhvervet Eneret til et Varemærke, ufsært ikke desto mindre at se dette benyttet af en Trediemand, om end til Varer, som førstnævnte ikke selv fører i sin Forretning, saaledes kommer hertil efter Udvalgets Formening endnu, at, da Forbuden ved at erhverve Eneret til et Varemærkes Benyttelse væsentligt synes at maatte bero paa den Lillid, som dets Besidder maatte kunne erhverve i Handel og Wandel, vil Bevæggrunden for Trediemand til at benytte en Andens Varemærke ikke lettelig kunne være nogen anden end den, i Haab om, at Publikum ikke altid er saa nøje orienteret, at forsøge for sig at udbytte den Lillid, som ikke han, men en Anden har erhvervet, hvad der ikke turde fortjene nogen Opmuntring af Lovgivningen.

Udvalget stiller Endringsforslag, sigtende til at gjenneføre den ovennævnte Ordning.

Et Flertal (De Christensen, Th. Christensen, Chr. Jensen, Suel, Leth, S. Pedersen) kan ikke tiltræde de Bestemmelser i Lovforslaget, der gaa ud paa, dels at Registratur er uberettiget til at negte Indregistreringen af et anmeldt Varemærke, der alt tidligere er indregistreret for eller dog anmeldt af en Anden, dels at Registratur skal kunne udslutte et Varemærke, som han finder ikke burde være indregistreret. Flertallet stiller derfor Endringsforslag, sigtende til at faa Henseende at føre Lovforslaget tilbage til det af Landstinget i forrige Samling Vedtagne.